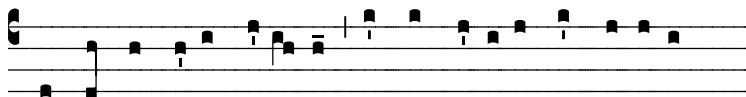

Virágvasárnap Az Úr szenvedésének vasárnapja

Antifóna

I.a

Hozsanna Dávid fi-á-nak! Áldott, aki az Úr nevében

jön! Hozsan-na a magas-ságban!

Zsolt 23,1.3.4.7-10

Az Úr a föld minden teljessége, *
lakóival a földnek kereksége.

Ki fog felhágni az Úr hegyére? *
Ki állhat meg az ő szent helyén?

Az ártatlan kezű, a tiszta szívű, *
az nyer áldást az Úr kezéből.

Emeljétek föl fejeteket, ajtó_k, †
tárlatok föl, ősi kapuk, *
s bevonul a dicsőség királya.

Kicsoda ő, a dicsőség királya? †
Ő az Úr, erős és hatalmas, *
a harcokban diadalmas.

Emeljétek föl fejeteket, ajtó_k, †
tárlatok föl, ősi kapuk, *
s bevonul a dicsőség királya.

Hymnus ad Christum Regem

Theodulphus † 821

I.

G

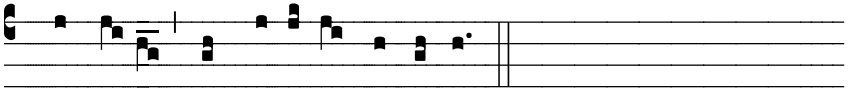
ló-ri- a, laus et honor ti-bi sit, Rex Christe Redemptor,

Cu-i pu-e- ri-le de-cus prompsit Hosanna pi- um.

Chorus:

1. Isra-el es tu Rex, Davi-dis et incli-ta pro-les: Nomine qui in

Do-mi-ni, Rex bene-dic-te ve-nis. *Omnes:* Gloria, laus...

Chorus:

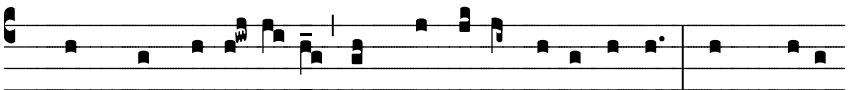

2. Coetus in ex-cel-sis te laudat caeli-cus omnis, Et morta-lis

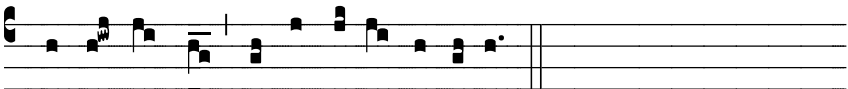

ho-mo, et cuncta cre-a-ta simul. *Omnes:* Gloria, laus...

Chorus:

3. Plebs Hebrae-a ti-bi cum palmis obvi- a ve-nit: Cum prece

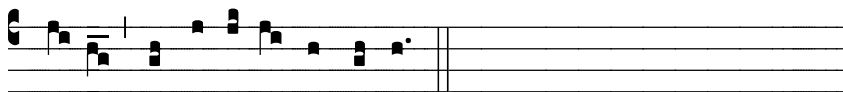

vo-to, hymnis, adsumus ecce ti-bi. *Omnes:* Gloria, laus...

Chorus:

4. Hi ti-bi pas-su-ro solvebant mu-ni-a laudis: Nos ti-bi reg-

nanti pangimus ecce me-los. *Omnes:* Gloria, laus...

Chorus:

5. Hi pla-cu-e-re ti-bi, place- at devo- ti-o nostra: Rex bo-

ne, Rex cle-mens, cui bo-na cuncta pla-cent. *Omnes:* Gloria...

Hódolat és áldás néked, Krisztus, mi királyunk!
Néked a gyermeki nép zengte ma zsenge dalát.

1. Áldott égi király! Istennek jössz te nevében,
Izrael édes Ura, Dávid igaz gyökere.
2. Téged a mennyeiek boldog kara áld a magasban,
Áld a szegény ember, áld vele mind, ami él.
3. Pálmafa-ágakkal te eléd kivonult a zsidó nép:
Dallal, hű szívvel ímhol elédbe jövünk.
4. Ők kínod küszöbén rótták le a hála adóját,
Mennyei fényedben áld a mi boldog imánk.
5. Azt kedvvel nézted: jó szívvel nézz le miránk is,
Hisz teneked, jóság, kedves a jóakarát.

Sík Sándor fordítása

Grad.
5.
C

Hristus * factus est pro no- bis
o bé- di- ens us- que ad mor-tem, mor-tem
au- tem cru- cis. Ψ . Prop
ter quod et De- us exaltá- vit illum,
et de- dit il- li
no- men, quod est super o- mne *
no- men.

Krisztus engedelmes lett értünk a halálig, egészen a kereszthalálig. Ezért felmagasztalta őt az Isten, és olyan nevet adott neki, amely fölségesebb minden névnél.

A szenvedéstörténet éneklése közben

Jé-zus, vi - lág Meg - vál - tó - ja,

Üd - vöz - légy é - let a - dó - ja.

Meg - fe szí - tett Is - ten - fi - a,

Szent ke - resz - ted szí - vem hív - ja.

Jé - zus add, hogy hoz - zád tér - jek,

Ve - led hal - jak, ve - led él - jek.

2. Által szegve kezed, lábad,
Átvert tested roskad, bágyad,
Mezítelen tépett melled!
Ó siratlak, ó öllelek!
Jézus, add...

A fé - nyes Is - ten - ar - cot vér
Mint küz - de ször - nyú har - cot, hall -

s fáj - da - lom fe - di. A fön, mely é - gi
gat - va hir - de - ti.

bér - re száz - szor - ta ér - de - mesb, szúr

vad tö - vis fü - zé - re, így még di - csöbb, ne - mesb.

2. Ó Isten egyszülötte, mindenható király;
S most győz a düh felette, csúfos halált kínál.
Nincs benne semmi épség, letört virág a test,
S mégis mily égi szépség, mit rózsá pirja fest.
3. Alázva, törten állok a szent kereszt alatt,
E könny legyen a zálog, mily hön sirattalak!
E könny szívem tanúja, hogy már híven szeret,
Ó vedd kezébe újra, itt adj örök helyet.

E - lőtt - ted, Jé - zu - som, le - bo - ru - lok.

Fék - te - len bű - nös én, hoz - zád bú - jok.

Ó kér - lek, hogy ne - kem ma - lasz - tot adj,

Hisz te a bű - nös - höz ir - gal - mas vagy.

2. Szép piros véreddel öntözgettél.
Amikor elestem, fölemeltél.
Légy azért irgalmas és meghallgass,
Mennyei erőddel ó támogass.

Felajánlásra

Evangélikus énekeskönyv 198

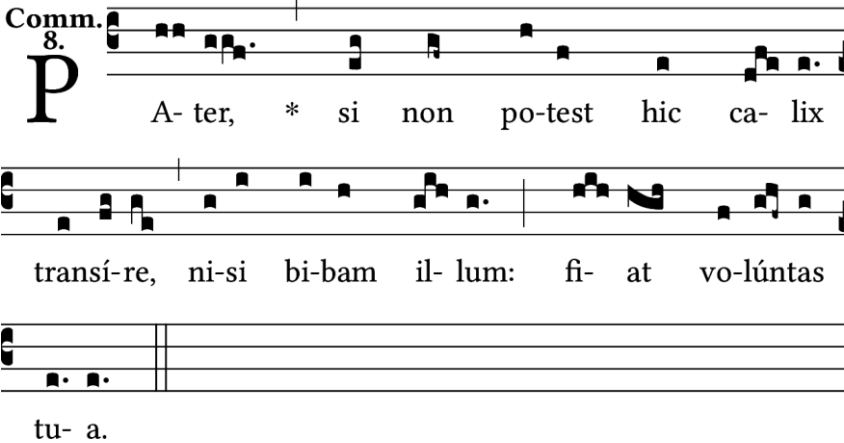
J. Heermann 1585–1647

Ó, drá-ga Jé - zus, va-jon mit vé-tet - tél,
I - lyen ke-mé - nyen hogy meg-í - tél-tet - tél?
Mi bűnt talál-tak benned és mi vét-ke-t, Kik el-í-tél-tek?

2. Megostoroznak, szent arcodba vágnak,
Szúró tövissel gúnyból koronáznak.
S te keresztfádon tűrsz, míg őket áldod, Kínt, szomjúságot.
3. Én, én okoztam minden szenvedésed.
Bűneim vittek keresztfára téged.
Mindazt, mit, Jézus, eltűrtél helyettem, Én érdemeltem.
4. Ily büntetésre álmélkodva nézünk:
Pásztorunk szenved juhaiért, értünk,
És mert szolgálai adósságba estek, Az Úr fizet meg.
5. Ó, mérhetetlen szeretet csodája!
Az vitt a kínok, fájdalmak útjára!
Én múltó földi örömeimben éltem, S véred hullt értem.
6. Ég, föld Királya, kit Úrnak vall minden,
Mint adjon hálát irgalmadért szívem?
Nincs elég drága, mit neked adhatnék, Kincs és ajándék!
7. Céломhoz érve, trónod elé lépek,
Rám ragyog égi, örök békességed.
Ott is irgalmad, szereteted áldom, Édes Megváltóm!

Comm.
8.
P

A- ter, * si non po- test hic ca- lix
transí-re, ni-si bi-bam il- lum: fi- at vo-lúntas
tu- a.

Atyám, ha nem távozzhat el ez a kehely anélkül, hogy ki ne igyam, legyen meg a te akaratom.

Zsolt 21,2.3.5

Deus, Deus meus, quare me dereliquisti? *
Longe a salute mea verba rugitus mei.

Deus meus, clamo per diem, et non exaudis, *
et nocte, et non est requies mihi.

In te speraverunt patres nostri, *
speraverunt, et liberasti eos;

*Istenem, Istenem, miért hagytál el engem? *
Miért maradsz távol könyörgésemtől, panaszos szavamtól?*

*Szólítalak nappal, Istenem, de nem hallod, *
szólítalak éjjel, de meg nem nyughatom.*

*Benned bíztak atyáink, *
s te megszabadítottad őket, mert benned reméltek.*

Kivonulásra

Ki-rá-lyi zász-ló jár e - lől, ke-reszt-fa

tít - ka tün - dő - köl. Me - lyen az é - let

hal-ni szállt, s meg-tör-te hol-ta a ha - lált.

7. Szentháromság, dicsérjenek,
Üdvösség kútja, mindenek.
Legyen győzelmünk, add meg ezt,
A diadalmas szent kereszt.